

til Hensigt, maa blive mere trykkelige, end dersom Grundlaget var et andet. Jeg siger altsaa, at ville vi en Olfat, og ville vi den paa dette Grundlag, kan det ikke nytte at drage frem den og den Bestemmelse, som kan søles generende enten for den enkelte Olfatiker eller for Producenten. Vil man Tingen, maa man ogsaa ville Midlerne. Og jeg vil bestemt hævde, at efter alt, hvad der er kommet til vor Kundskab om den Maade, hvorpaa ikke Smaaede af Skatten, men muligvis den langt overvejende Del af det Beløb, man har tænkt skulde komme ind, kan gaa uden om Statskassen, saa ser jeg ikke rettere, end at det vil være ganske uforvarsomt, om man vilde vedtage en Lov, der ikke gav saa syldige Garantier, som vi kunne overse, og som overhovedet kunde gives, for at en saadan Omgaaen ikke kan finde Sted. Dersom nogen kunde have angivet sikrere og bedre Forholdsregler mod en Omgaaen af Loven end den, der nu her foreligger til Drøftelse, bedre i Retning af at være mere betryggende, og bedre i Retning af at være mindre generende, skulde ingen villigere end jeg have givet min Tilslutning dertil. Jeg har ikke set, at der har foreligget noget saadant, og jeg tvivler meget om, at læmpeligere Bestemmelser end disse vilde være i mindste Maade fyldestgørende. Særlig hvad Underændringsforslaget til Forslag Nr. 2 angaar, forekommer det mig, at den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at der derved netop er udtrykt en Bestræbelse for at gribe saa lidet hindrende som muligt ind i Bryggernes frie Virksomhed. Slutningsbestemmelsen i Underændringsforslaget faar jo i Virkeligheden kun sin Anvendelse paa de Bryggerier, som lægge an paa ved Brygning af nye, for os endnu ikke kendte Olforter at skaffe et Forbrugsel til Beje, som ikke har betalt Skat, da det forlod Bryggeriet, men som, efter at det har forladt Bryggeriet, i Virkeligheden faar de Egenstaber, som man nu sætter Pris paa. En saadan Virksomhed kan selvfølgelig drives i meget stort Omfang, og den kan ogsaa drives i ligesom svigagtig Hensigt. Saa meget er klart, at kan der brygges Olfat, der tilhørende er drifkeligt ved sin Udgang og i Virkeligheden er under Alkoholgænsen, men som har den Egenstaber ved sig, at det blot ved fortsat Lagring udenfor Bryggeriet bli-

ver til kraftigt Bajerstøl, vil det, naar der ikke er en saadan Bestemmelse, der hindrer det, være den letteste Sag af Verden, at det bayerste Olfat overhovedet gaar Skatten forbi. Det vilde være den letteste Sag af Verden at indrette sig paa, at Esterlagringen foregik udenfor Bryggeriet. Jeg mener, at det vilde være under saadanne Forhold uforvarsomt at vedtage en Lov uden at hindre en saadan Omgaaen, jeg er nær ved at sige, at det vilde være noget latterligt, efter at det er blevet os bekendt, med hvor stor Lethed en saadan Omgaaen kan finde Sted.

Det. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg antager, at det er for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Det tør jeg ikke love. Jeg maa bevare den ærede Finansministers Bemærkninger, og da den ærede Finansminister ligesom det ærede Medlem fra 6te Kred (S. Pedersen) kom ind paa mere almindelige Betragtninger, kan jeg naturligvis ikke undlade, naar jeg skal bevare disse Bemærkninger, at følge dem. Jeg haaber ikke, at den ærede Formand vil særlig kalde mig til Orden, medens den ærede Finansminister og det ærede Medlem fik Lov til at tale.

Det er naturligvis ikke min Mening, at den ærede Finansminister bliver den virkelige Dommer over det Spørgsmaal, som her er Tale om, og det har jeg heller ikke sagt, eller har jeg sagt noget saadant, har jeg ikke ment det, thi Sagen kan jo komme for Domstolene. Naar det slaas fast ved disse Ændringer — og det staar der jo oven i Købet med rene Ord — at det skal være Finansministeren, ved hvis Afgørelse det i alle Henseender har sit Forblivende, er det — det har ganske vist den ærede Finansminister Ret i — den objektive Bestaaelse af Forbrydelsen, om jeg maa kalde det saa, det faktisk, som Finansministeren skal konstatere, medens det er Domstolene, der skulle undersøge det subjektive Moment og applicere Straffen. Dette ved jeg meget vel, men jeg siger, at i de 9 af 10 Procceser, som ville komme til at foreligge, vil det alene være den faktiske Side af Sagen, der vil komme til at spille nogen Rolle, dermed vil ogsaa